

[Mølgaard]

Klokken er mange, og jeg skal da begrænse mine ord om dette forslag på trods af de interessante analysemuligheder over for det for ikke at pålægge salens beskæftigede alt for meget overarbejde.

Forslaget er prisværdigt kort og overskueligt, og så kan min velvilje egentlig ikke strækkes så forfærdelig meget videre. Det bygger som et af elementerne i DKPs beskæftigelsesforslag på den filosofi eller den teori, at der er en given mængde arbejde i dette vort land, som det så blot drejer sig om at få fordelt så ligeligt og så retfærdigt som muligt og dette ikke ved overarbejde.

Hvis man troede på denne teori, var der logik i forslaget og grund til at støtte det, men sådan forholder det sig jo ikke. Standser nogle hjul i samfundsmaskineriet, breder stagnationen sig snarere på andre områder. Hæmmes initiativet hist, får det negative følgevirkninger her. Hindrer man hasteordrer, ofte eksportordrer, i at blive effektueret, fordi man ikke kan sætte alle sejl til også ved overarbejde, bliver det sværere at sælge en anden gang.

Der er hjul nok, der er gået i stå i vort samfund. Der er bremser nok på initiativet. Vi bør ikke fra lovgivningsside gøre andet, end hvad der kan bidrage til, at initiativet kan blomstre op, fremfor til initiativdræben. Arbejdsløsheden skal ikke op, den skal ned. Beskæftigelsen skal op. Dette forslag vil kun kunne fordele fattigdom og arbejdsløshed, ja, ikke nok med det, det vil kunne øge den.

Vi kan ikke medvirke til skridt ad denne bagstrævet vej, hvad enten det er SF eller EF, der foreslår os det. Hvad enten SV eller VS går ind for det, må vi være imod det. For øvrigt anerkender retsforbundet også konsekvent arbejdsmarkedets aftaleparters fuldstændige selvbestemmelsesret.

Kurt Hansen (VS):

Der vil være en betydelig beskæftigelseseffekt i forbindelse med gennemførelsen af dette forslag, ingen tvivl om det. VS kan naturligvis støtte det, som vi har gjort det de andre gange, hvor vi har diskuteret begrænsning af og forbud mod overarbejde.

Jeg synes, det er interessant at høre kristeligt folkeparti stå og tale om, at det ville være lig overgreb på lønarbejdere, hvis et forslag som dette blev gennemført, et overgreb,

fordi man ikke frit kunne få lov til at arbejde, som det nu passede én, som det passede i forhold til økonomien og hele balladen dér. Der er ingen fra kristeligt folkeparti, der kunne drømme om at tale om overgreb i forbindelse med, at man 5 minutter før fyraften får besked på at blive 4 timer længere. Nej, det er ikke noget overgreb, det er naturligvis et led i at få samfundsökonomien til at fungere, det er klart, det er en helt naturlig ting. Så er det frivillige element af mindre betydning for kristeligt folkeparti.

Ud fra de stik modsatte begrundelser af dem, som kristeligt folkeparti kom med, som det konservative folkeparti kom med, og som kompagniskabet hr. Voigt kombineret med citaterne fra hr. Bertel Haarders bog kom med, vil vi støtte dette forslag.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal takke for den tilslutning, der, godt nok i lidt forskellige varianter, har været til forslaget her. Det er jo ikke en genfremsættelse, som nogle har været inde på, af vores tidligere forslag, som gik på forbud mod overarbejde, dog med den tilføjelse, at der skulle være tvungen afspadsering, når det blev gennemført. Der ligger nu en rapport fra et udvalg, som efter min opfattelse har arbejdet seriøst med problemet, som har fået analyseret en lang række ting, og som både har taget hensyn til de kollektive overenskomster og sikret, at der fortsat kunne laves aftaler inden for det kollektive område omkring overarbejde. Det synes jeg selv er interessant. Tillige er det også blevet målt op, at det er ca. 9 mill. overarbejdstimer, som bliver præsteret om året herhjemme. Jeg ved da ikke, om det ikke har nogen almindelig beskæftigelsesmæssig betydning, hvis man gør det op og siger, at det er 45.000 fuldtidsbeskæftigede. Jeg ved da godt, at det aldeles ikke er det, der kommer ud af det beskæftigelsesmæssigt, og derfor er det også rimeligt at sige, at kan der komme 10.000 flere i arbejde ved sådan en lovgivning, så synes jeg nok, at vi er forpligtet til at bruge en lovgivning om dette spørgsmål for at bringe disse i arbejde.

Jeg er da godt klar over, at der blev fremsat en regeringserklæring, som sagde, at man ville arbejde på dette spørgsmål, og jeg er da også glad for, at arbejdsministeren her be-